

Bruxelles, 24 mai 2018
(OR. en)

9236/18

**Dosar interinstituțional:
2016/0359 (COD)**

JAI 488
JUSTCIV 121
EJUSTICE 61
ECOFIN 478
COMPET 359
EMPL 232
SOC 295
CODEC 827

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	8830/18 + ADD1
Nr. doc. Csie:	14875/16
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE - Abordare generală parțială

I. INTRODUCERE

Printr-o scrisoare din 23 noiembrie 2016, Comisia a transmis Consiliului și Parlamentului European o propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE („propunerea de directivă privind insolvența”).

Propunerea se bazează pe articolele 53 și 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și, prin urmare, face obiectul procedurii legislative ordinare.

Această propunere este un obiectiv esențial al „Planului pentru uniunea piețelor de capital” și al „Strategiei privind piața unică”. Propunerea urmărește să reducă cele mai importante bariere din calea liberei circulații a capitalurilor care rezultă din diferențele dintre statele membre în ceea ce privește cadrele de restructurare și de insolvență și să asigure faptul că întreprinderile și întreprinzătorii viabili aflați în dificultate financiară au acces la proceduri preventive eficiente de restructurare și de acordare a unei a doua șanse, protejând în același timp interesele legitime ale creditorilor.

În conformitate cu expunerea de motive a Comisiei, propunerea are drept scop stabilirea unui echilibru între diferitele interese aflate în joc – cele ale debitorilor, ale creditorilor, ale angajaților și ale societății în general – acordând statelor membre o anumită flexibilitate în ceea ce privește transpunerea directivei în dreptul național.

În contextul lucrărilor Comisiei referitoare la uniunea bancară, propunerea urmărește, de asemenea, să contribuie la prevenirea acumulării de credite neperformante.

Președinția bulgară a inclus acest dosar pe lista principalelor sale priorități legislative.

Bazându-se pe rezultatele dezbaterilor de orientare din cadrul Consiliului din iunie 2017 (9316/17) și decembrie 2017 (15201/17), Grupul de lucru pentru chestiuni de drept civil (insolvență) și-a continuat dezbaterile cu privire la propunerea de directivă într-un ritm accelerat.

În cursul dezbaterilor, președinția bulgară s-a concentrat asupra găsirii unui compromis mulțumitor cu privire la titlul III (Remitere de datorie și interdicții), titlul IV (Măsuri de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie) și titlul V (Monitorizarea procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie).

Având în vedere progresele considerabile înregistrate în cadrul discuțiilor Grupului de lucru pentru chestiuni de drept civil (insolvență), Președinția consideră că poate fi obținută o abordare generală parțială cu privire la textul articolelor din titlurile III, IV și V și al unui număr de considerente din propunerea de directivă. Definițiile care au legătură cu titlurile respective, și anume „întreprinzător” și „remitere completă de datorie” sunt incluse, la rândul lor, în textul de compromis privind titlurile respective.

Restul titlurilor (I, II și VI) și al considerentelor va face obiectul unor discuții suplimentare la nivel tehnic într-o etapă ulterioară.

La 23 mai 2018, Coreperul și-a exprimat sprijinul general pentru textul de compromis prezentat de Președinție, ale cărui principale elemente sunt descrise în anexa la prezenta notă, și a decis să înainteze Consiliului pachetul de compromis, astfel cum figurează în addendumul 1 la prezenta notă, spre aprobare, ca abordare generală parțială cu privire la titlurile III, IV și V ale propunerii.

Parlamentul European discută dosarul în cadrul Comisiei JURI. Se preconizează că proiectul de raport va fi votat de Comisie în iulie 2018.

II. CONCLUZIE

Având în vedere importanța menținerii acestui echilibru delicat, Consiliul este invitat:

- (a) să aprobe, ca pachet de compromis, proiectul de abordare generală parțială cu privire la titlurile III, IV și V ale propunerii care figurează în addendumul 1 la prezenta notă,
- (b) să ia act de faptul că titlurile I, II și VI rămase vor face în continuare obiectul unor discuții suplimentare la nivel tehnic și vor fi prezentate Consiliului spre aprobare ca abordare generală într-o etapă ulterioară.

PRINCIPALELE ELEMENTE ALE PACHETULUI DE COMPROMIS

A. Remiterea de datorie

(a) Accesul la remiterea de datorie

Încă de la începutul negocierilor, statele membre au fost de acord în general cu principiul conform căruia un întreprinzător onest care a devenit insolubil ar trebui să beneficieze de a doua șansă prin remiterea datoriilor sale după o anumită perioadă. O serie de state membre au fost de opinie că, pentru a fi eligibil pentru o astfel de remitere, întreprinzătorul ar trebui, totuși să fie mai întâi declarat insolubil. Statele membre respective nu au dorit să fie obligate să acorde posibilitatea unui întreprinzător să obțină deja o remitere completă de datorie atunci când este supraîndatorat, dar nu încă insolubil.

Astfel, pachetul de compromis impune statelor membre să prevadă cel puțin o procedură care să conducă la remiterea de datorie a unui întreprinzător insolubil, dându-le totodată posibilitatea statelor membre să interpreteze conceptul de insolvență în temeiul dreptului lor intern. Această interpretare națională poate apoi include principiul supraîndatorării. Pe de altă parte, statele membre vor avea, de asemenea, posibilitatea să impună încetarea activității de care se leagă datoriile.

(b) Perioada premergătoare remiterii de datorie

Statele membre au avut opinii diferite în ceea ce privește perioada înainte de care un debitor obține o remitere completă de datorie și momentul în care ar trebui să înceapă această perioadă. Cu toate că un număr mare de state membre au fost de acord cu perioada maximă de trei ani propusă de Comisie, un alt grup a considerat că perioada aceasta este prea scurtă.

Pentru a găsi un compromis între aceste poziții divergente, textul de compromis stabilește o regulă generală că perioada de remitere ar trebui să fie de maximum trei ani. Textul oferă, însă, posibilități ample statelor membre să stabilească situații în dreptul lor intern prin care să se restricționeze accesul la procedura de remitere, să se poată prelungi perioada sau să se poată revoca remiterea. De asemenea, statele membre pot exclude anumite tipuri de datorii în temeiul dreptului lor național.

(c) Începutul perioadei premergătoare remiterii de datorie

Începutul perioadei remiterii de datorie s-a dovedit un factor important în cadrul discuțiilor, dat fiind că procedurile de insolvență și de restructurare sunt foarte diferite de la un stat membru la altul. În timp ce Comisia propusese o distincție între o procedură care conduce la o lichidare a activelor întreprinzătorului și procedurile care includ un plan de rambursare, o serie de state membre au indicat că au proceduri care includ atât lichidarea, cât și un plan de rambursare.

Textul de compromis urmărește să asigure condiții echitabile pentru toate tipurile de proceduri: prevede opțiuni în cazul statelor membre unde există proceduri care includ planuri de rambursare, valorificarea activelor sau o combinație dintre cele două și le dă libertatea statelor membre să aleagă între aceste alternative atunci când pun în aplicare dispozițiile.

B. Măsuri de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie

(a) Autoritățile judiciare și administrative

Statele membre au indicat încă de la începutul negocierilor că directiva ar trebui să respecte principiul autonomiei procedurale pentru statele membre. Organizarea sistemului judiciar reprezintă un element important al acestei autonomii procedurale. Pe de altă parte, există o nevoie economică evidentă de abordare a procedurilor de insolvență într-un mod eficient, de către judecători cu o pregătire adecvată care dispun de cunoștințele de specialitate necesare.

Având în vedere sensibilitatea politică a organizării sistemului judiciar al unui stat membru, textul de compromis se limitează la o abordare bazată pe principii, care impune ca membrii autorităților judiciare și administrative care se ocupă de procedurile de insolvență, de restructurare și de remitere de datorie să fie formați adecvat și să aibă cunoștințele de specialitate necesare. De asemenea, impune ca procedura să fie abordată într-un mod eficient. Cu toate acestea, acordă o marjă amplă de interpretare statelor membre în ceea ce privește modalitatea de punere în aplicare a acestor dispoziții.

(b) Practicienii implicați în domeniile restructurării, insolvenței și remiterii de datorie

Pe parcursul negocierilor, statele membre au indicat aproape în unanimitate că, în propunerea Comisiei, cerințele privind numirea, selectarea, supervizarea și remunerarea practicienilor în domeniul restructurării, insolvenței și remiterii de datorie sunt prea descriptive. La fel ca în cazul dispozițiilor privind eficiența autorităților judiciare și administrative, statele membre au solicitat o abordare bazată într-o mai mare măsură pe principii.

Prin urmare, textul de compromis a simplificat dispozițiile, introducând o serie de principii generale pe care statele membre trebuie să le respecte în sistemele lor juridice naționale referitoare la numirea, selectarea, supervizarea și remunerarea practicienilor. Aceste dispoziții includ cerințe referitoare la formarea și cunoștințele de specialitate ale practicienilor, precum și privind criteriile de eligibilitate pentru numirea unui practician în cazuri specifice. De asemenea, textul impune statelor membre să își supervizeze practicienii și să instituie măsuri efective privind răspunderea practicienilor care nu își duc la îndeplinire atribuțiile. Cu toate acestea, statele membre dispun de o marjă amplă de interpretare cu privire la modalitatea de conformare cu aceste dispoziții.

(c) Utilizarea mijloacelor electronice de comunicare

Cu toate că statele membre sunt de acord, în general, cu principiul că părțile la o procedură ar trebui să aibă posibilitatea să ducă la îndeplinire anumite etape ale procedurii prin mijloace digitale, un număr mare de state membre au avertizat că introducerea unui sistem electronic care să funcționeze corespunzător ar dura mult timp și ar avea un impact semnificativ asupra bugetelor naționale. Cu toate că în prezent o serie de state membre iau măsuri de digitalizare a procedurilor, un grup mare de state membre au solicitat o perioadă mai lungă de punere în aplicare a acestei dispoziții și au solicitat ca numărul de acțiuni procedurale în cauză să fie limitat la cele care pot fi puse în aplicare într-un termen rezonabil și care se referă în mod specific la proceduri privind restructurarea, insolvența și remiterea de datorie.

Cu toate că textul de compromis impune în continuare statelor membre să acorde posibilitatea îndeplinirii anumitor etape procedurale prin mijloace electronice, acesta limitează dispoziția la acele acțiuni procedurale care pot fi realizate în mod rezonabil într-o anumită perioadă de timp. De asemenea, perioada de punere în aplicare pentru această dispoziție a fost prelungită de la 3 la 5 ani în general și la 7 ani pentru înaintarea de contestații și de recursuri.

C. Monitorizarea procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie

Cu toate că statele membre au convenit în privința principiului că existența unor date fiabile și comparabile este utilă pentru monitorizarea eficacității procedurilor naționale de insolvență și de restructurare și pentru marcarea acelor domenii în care ar fi necesare acțiuni, majoritatea statelor membre au indicat că datele solicitate în propunere de către Comisie sunt prea descriptive, că ar fi dificil de compilat și că nu ar fi comparabile. Prin urmare, statele membre au convenit că este necesar ca dispoziția să fie limitată la o serie de date de bază care să-i permită Comisiei să extrapoleze informațiile relevante.

Prin urmare, textul de compromis simplifică dispoziția și limitează volumul de date care trebuie furnizate de statele membre la un nivel pe care acestea îl consideră realizabil.